

CriticalMass 2007/1.

Kerékpáros demonstráció a Föld Napján

A Bíbicből nagy tempóban tekertünk a Dráva utcánál lévő találkozóra. Eleinte csak egy "szokványos" egynapos hétvégére jellemző kerékpárosforgalmat érzékeltek az Újpesti Vasúti hídon, de ahogy legurultunk a Váci útra, kezdett látszani, hogy nem erről van szó. A Duna Plazánál már nagyon kerülgettük a többi érkezőt (hiába, dolgozott bennünk a frissen elfogyasztott ebéd), elmentem a Salát is magában foglaló rekus különítmény mellett (éppen defektet szereltek az ÁNTSZ hátsó kerítésénél, a Dagálnál már alig fértünk el a járdán, és a Népfürdő utcában már az úttesten mentünk.

A Helia szálló előtti parkban, a fák alatt vártak a többiek, az e-család és RZsolti hozta az utánpótlást, mint ahogy Kaszi is befutott dumagép unokahúgával, akinél vidámabb és kommunikatívabb gyereket régen láttam. Szóval, ráncba szedtük sorainkat és elindultunk. Indulásunk pillanatában már durván fél órája elindult az eleje, és a rendőrautók a végén már próbálták leterelni a bringásokat a rakpartra, de a bringások csak jöttek és jöttek...

Végülis nekivágtunk, a Margithídnál torlódtunk össze először, majd némi gurulás után a hidaknál és sávefogyásoknál mindig rollerezni kényszerültünk, néha gyaloglás lett a vége. A Lánchídon már javában ment a menet, amikor mi elmentünk alatta, sőt egyes beszólások szerint már a Hősök terén volt az eleje. Sejtettük, hogy sokan vagyunk. A Marriott elé érve láttuk meg az Erzsébet-hídnál a Tabánba bekanyarodó sort, araszoltak.

A Petőfi-híd előtt a Közraktár utcában elkezdődtek a megállítások a zebrák miatt, sok esetben ezért álltunk meg. A hídra felfelé előttem csapódott le az egyik szervező karja, úgyhogy elmaradtam a többiektől, akik megvártak a felhajtón... Igazán jól esett.

A hídról lefelé jövet már álltunk az egyetem mellett a lehajtón (a rakpartra lassan tudtunk csak visszamenni), amikor Tivadarba hátulról beledurrant egy vakegér, feldöntve őt. Tivadar eldönt nagy csattanással, rá egy másik srácra, csak néztünk, hogy mi van. Szerencsére sérülés nem történt (az elkövető bocsánatkérés nélkül

kereket oldott), mint később kiderült, a váltópapucsja hajlott bele a kerekek közé. Szemét állat.

Az alsó rakparton amúgy araszoltunk, úgyhogy Tivadar bringáját próbálták valahogy helyrehozni, és araszoltunk tovább. A szimpatikus barna pólós fiatalember (ebből csak a barna pólós igaz) ekkor ismét mögöttünk volt, az egyik fotón fel is tűnt. A Tabánba érkezésünkkor frankón belémrongyolt balról, csak engem nem tudott úgy megborítani, úgyhogy küdtem az édesanyjának jókívánságokat (a mellettem guruló GabeR szerintem nem értette, miről van szó, hát ennyi volt), de azért kifizyeltem, hogy ki az. Megint elhúzott előre, a fehér pólós haveverjához.

Innen üzenem (ritkán szoktam), hogy nem így kell közlekedni, különösen tömegben. Remélem, hogy nincs jogosítványa (bár tartok tőle, hogy van), mert autóval egy-két ilyen manőver életveszélyes lehet. Egy békés felvonuláson az ember nem tolakszik, szépen gurul, nézi az előtte haladókat (nem a járdaszigeten napozó csajsziakat), részt vesz és nem tombol... Az okozott anyagi kárról nem is beszélve...

Mindegy, halott ügy.

Az Attila úton egyszercsak egy berekedt, krárogó Schat integetett nekünk, rendező volt. Jól csinálta, bár inkább egy némafilm főszereplőjére emlékeztetett... ;-)

Az Alagútban videóztam, sajnos fél kézzel a gomb nyomvatartása játszott, úgyhogy

szinte folyamatosan fékeztem, hogy ne gyorsuljak fel nagyon egy félkezes szaltóhoz... Így aztán az elején meglépett előttem hat happybike-os, a többiek viszont nem előztek meg, úgyhogy kicsit egyoldalú lett a száguldás... Nem baj, majd legközelebb...

<http://www.youtube.com/watch?v=W3UAKvVo7xA>

A Lánchídon utolérték a Sala féle rekus különítményt, két keréken virgonckodott, ami azért nagy dolog, mert a cucc amúgy három kerekű. 8-0 Itt volt egy-két érdekes húzás, szembe jöttek bringások, ami valljuk be, nem kicsit hűjeség. Mindegy. Simán lejutottunk a hídról, következett az Andrassy út, ahol egy gyenge sprinttel utolértem az elsőt közülünk és rávettem őket, hogy a Hősök terén álljunk

össze egy csoportképre. Így is lett, utolért minket Kaszi, aki hazavitte az unokahúgát és Schat is, aki a végén jött értelemszerűen.

Csoportkép után nem mentünk be a ligetbe (mind), a ráérősekkel a Bíbic felé vettük az irányt, míg mások hazafelé indultak az esti hűvöstől féltre. Eseménytelen utunk volt a Bíbicig, ahol Natiék, Eráék és még néhányan táboroztak. Némi étel és ital mellett jókat poénkodtunk, a kirakott pokrócokat jól igénybe vettük és nem fáztunk (én legalábbis nem). ☺

Végülis kilenc előtt értem haza, hosszú nap volt, 91 kilométer jött össze a fel-alá tekergéssel.

Fotók:

Saját fotók: <http://www.flickr.com/photos/azso/sets/72157600113514093/>

Árpi fotói: <http://www.flickr.com/photos/laszloarpi/sets/72157600116793338/>